

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriam cogitationibus,
Intellectus considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

5. Dies & lux beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

50 *Domus eternitatis. Consideratio*
vel unico die cum B. Virgine Deipara,
vel cum S. Josepho, vel cum S. Petro aut
Paulo commorari & colloqui liceret?
Quo gaudio colliquesces, ubi Dominum
Deum tuum & Christum Salvatorem
tuum clarè videbis, & hic te velut spon-
sam benevolè exceperit, ac blandè & sua-
viter salutârit? An non ad primum ejus
verbum, cum sponsa dices: *Anima mea*
liquefacta est, ut dilectus meus locutus esset
Cant. c. 5. 6. Quo deinde gaudio dil-
flues, ubi tot sancti, dilecti Dei amici &
amicæ, de felici adventu in cœlum, tibi
gratulati fuerint, colloquiaque tecum
miscere cœperint amabilissima & plu-
quàm mellea?

CONSIDERATIO V.

Dies & lux beatæ æternitatis.

Claritas Dei illuminat eam. Apoc.

C. 21. 23.

13. *Aprilis.*

I. **C**onsidera, quemadmodum in in-
ferno, mirum in modum cruci-
Damnatos nox & caligo perpetua: &

in hoc mundo affligit cæcitas & caren-
 tia lucis, de qua querebatur Tobias c. 5.
 12. *Quale gaudium erit mihi, qui in te-
 nebris sedeo, & lumen cæli non video?*
 Ita in cœlesti patria, mirificè recreat
 Beatos, dies perpetua, lux æterna. Hæc
 autem lux triplex est. 1. Lux creata, 2.
 Lux increata, 3. Lux theandrica & qui-
 dem Primò recreabit Beatos lux creata,
 fulgidæ illius Civitatis supernæ, & San-
 ctorum cæli civium. De qua S. Grego-
 rius loquitur in psal. 7. pœnit. *Sancti
 in lumine claritatis ejus exultabunt, cives
 effecti illius Civitatis, quam non obscu-
 rant tenebræ, non obumbrat nox, non con-
 sumit vetustas, non in ea rutilat lumen so-
 lis, aut lunæ splendor, aut stellarum jubar;
 non ibi lucerna queritur, non lampas ac-
 cenditur, non lychnus aptatur; Claritas
 quippe Divina eam illuminat, sol clarifi-
 cat justitiæ, lux vera illustrat, lux inquam
 inaccessibilis, quæ non clauditur loco, non
 finitur tempore, non obnubilatur tenebris,
 non variatur nocte.* Hæc igitur Lux di-
 vina, radios lucis clarissimos totam Civi-
 tatem illustrantes diffundit.

§2 *Domus aeternitatis. Consideratio*

II. Hujus diei perpetui, & lucis nocte
carentis, imaginem desideras? Lege ca-
put 1. Genesis, ubi dicitur: *Factum est*
vespere & mane dies unus: & factum est
vespere & mane, dies secundus: atque ita
de diebus aliis; quibus vespera & mane
principium attulit, & finem nuntiavit.
Septimam autem diem cur vesper non
obnubilat? cur caligo non interturbat?
Ratio est, quia reliqui dies mundanis o-
peribus dicati, irrequietâ volutatione
moriuntur & vivunt; Septimus tamen
dies, qui felicissimum, vitæ cælestis sig-
nabat statum, noctis & caliginis detri-
menta non sensit, sed immortalis jubæ
emicuit. Hic verò dies septimus, in
cælo celebratur, estque sabbatum per-
petuum, quies æterna, & dies clara æter-
nitatis, omni caligine & nocte suble-
quente carens; de qua Apostolorum
Princeps ait: *Nunc & in diem aeternitatis*
2. Petri c. 3. 18.

III. Quomodo autem hæc dies æter-
nitatis & lux civitatis cælestis ac Beato-
rum, omnes suos incolas recreatura sit
quis verbis exprimat? *Ostendit mihi*
scri

scribit S. Joannes Apoc. c. 21. 10. Civitatem sanctam Jerusalem novam, habentem claritatem Dei, & lumen ejus simile lapidi pretioso, tanquam lapidi jaspidi, simile crystallo. In textu græco est, tanquam lapidi jaspidi, *crystallizanti*, id est pellucidō instar crystallo. Et hoc est lumen Civitatis, quod mirificè augent lumina Sanctorum; ac præcipuè lumen Deiparæ Virginis instar lunæ plenæ radiantis; augent Cherubini lucentes, & Seraphini ardentes: augent *Septem Lampades ardentes ante thronum*, qui sunt *septem Spiritus Dei*. Apoc. 4. 5. Id est septem primarii Angeli quibus commissa est cura Ecclesiæ, & fidelium Dei cognitione lucentes, amore ejus ardentes & homines illuminantes ac amore accendentes. Augent lumina Doctorum Ecclesiæ, aliorumque Beatorum, siderum instar, fulgentium, atque hisce luminaribus illustrata, gemmea, aurea, margaritifera Hierosolyma cœlestis, quàm amœnum vibrabit fulgorem? Quantâ admiratione & jucunditate afficiet intuentes?

Desiderium.

O Dies lucida! O lux perpetua! quando nam illucesces misero mihi, sedenti in tenebris & in umbra mortis? O quando veniam & apparebo, Domine, ante faciem tuam? Putasne videbo diem illum, diem inquam, jucunditatis & lætitiæ, diem, quem fecit Dominus; ut exultemus & lætemur in ea? O Dies præclara & pulchra, nesciens vespere, non habens occasum, in qua audiam vocem laudis, vocem exultationis, in qua audiam, intra in gaudium Domini tui, intra in gaudium sempiternum; in domum Domini Dei tui, ubi sunt magna, & inscrutabilia, & mirabilia, quorum non est numerus. S. Aug. soliloq. c. 35. O Lux vera, Deus meus illumina me, accende me, ut hinc sim filius lucis, osor caliginis; quò diem illum perpetuum videre, & ad lucem æternam aliquando pervenire merear.

I 4. Aprilis.

I. **A**ltera lux quæ in die æternitatis, oblectat cœli cives, est lux increa-

ta, lux divina, lux una & trina, de qua Evangelistarum Aquila Apoc. c. 21. *Claritas Dei illuminat eam.* De eadem dudum antè vaticinatus est Isaias Propheta c. 60. 9. dicens: *Non erit ibi amplius sol, ad lucendum per diem; nec splendor lunæ illuminabit te: sederit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam.* Hæc igitur Claritas Dei, loco solis & lunæ celestem Hierosolyamam illuminat; ac luce sua purissimâ, nitidissimâ, efficacissimâ ac jucundissimâ Beatos omnes in æternum recreat, ita ut solis, lunæ, aliove lumine non indigeant.

II. Ipsa quoque Sanctissima Trinitas lux est, prorsus admiranda, nostram ingenii aciem, seu potius caliginem excedens, & Beatorum cœtum, rotâ æternitate, in sui contemplatione defixum tenens. Hæc lux repræsentari pro capitu nostro potest, per tria lumina, domum eandem illuminantia, unâ luce, & indistinctâ quadam distinctione. Pater lumen est luminosum & primum, veluti lux solis, lumen producens; Filius est
 C s quasi

36 *Domus eternitatis. Consideratio*
quasi lumen rectum, primò productum,
suæque luci commensum est adæqua-
tum. Spiritus Sanctus est quasi lumen re-
flexum, seu splendor, ex mutuo, ideoque
reflexo, Patris & Filii amore productus.
O amabile & admirabile lumen! rever-
berans obtutum mortalium; illustrans,
recreans, ac beans oculos mentis Bea-
torum!

III. Hoc lumen divinum, pro nostra
meliore intelligentia à S. Dionysio, aliis-
que Patribus, variis decoratur elogiis,
sive epithetis; jam enim nuncupatur, lu-
men immensum; jam lumen incorpo-
reum, jam lumen incorruptibile, jam in-
comprehensibile, jam inextinguibile,
admirabile, delectabile. Cujus tanta est
antecinitas, ut verbis exprimi nequeat.
Tanta est jucunditas, lucis eterne, ait S.
Augustinus, *ut etiamsi non liceret amplius*
in ea manere, quàm unius diei morâ, prop-
ter hoc solum, innumerabiles etiam, hor-
jus vite delicia, rectè ac meritò contemne-
rentur: non enim falsò dictum est: melior
est dies una in atriis tuis super millia
Tom. I. L. 3. de lib. arb.

De

Desiderium.

O Lux divina ! lux una & trina , lux lucidissima, & beatissima ! quando perstringes cordis mei intima ? Quando plenè illuminabor à te ? Quando penitus accendar à te ? Quando ero ibi, ubi lux perpetua lucebit Sanctis tuis, & æternitas temporum ? *O lumen verum, lumen sanctum, lumen delectabile, lumen admirabile, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, atque etiam oculos Angelorum. S. Aug. solil. c. 34.* Quando videbo te ? Quando ambulabo in te ? *O lux divinissima ! que non nisi à purgatissimis oculis videri potes : beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt, munda me, mundans virtus, sana oculos meos, ut sanis oculis te contempler, que non nisi sani oculi intuentur. Aufer quaeso squamas caliginis nostra, radio tue illuminationis, splendor inaccessibilis, ut te videre valeam, irreverberatis obtutibus, Et in lumine tuo videam lumen. l. c.*

15. *Aprilis*

I. **T**ertia lux cœlestis, in die æternitatis Cœlites recreans, est *lux theandrica*, lux Christi, Dei & hominis, a deo que lux increata & participata. Et primo quidem, quâ Deus est, lux increata, lux infinita est, lux cuncta transcendens lumina; de qua antè meminimus; & de qua S. Joannes ait: *Deus lux est, & tenebrae in eo non sunt ulla.* 1. Joan. c. 1. 5. De eodem loquitur Vates regius Psal. 103. *Amictus lumine sicut vestimento.* Et Sapientis. sap. c. 7. 26. *Candor est lucis æternæ, & speculum sine macula Dei Majestatis, & imago bonitatis illius.* Cujus lucis comparatione, omnis mundana lux, quasi minima facula, aut potiùs caligo est. *Lux enim ista, quæ loco clauditur, tempore finitur, noctium interruptione variatur, quàmque communem cum vermicibus habemus, in comparatione illius summæ lucis, non est lux dicenda, sed nox.* S. Aug. med. c. 27. *O candor lucis æternæ, meam dissipa caliginem! O Speculum sine macula; meam deterge fuliginem!*

ô ima-

Ō imago bonitatis Divinæ, in tuam me
reforma similitudinem! ut te videre & a-
mare æternum merear.

II. Deinde in die illo æterno, in cœ-
lesti Sion, Christus Dominus noster, quæ
homo, est *lux participata*. Hic enim di-
vinus Agnus, ejusque splendida & glo-
riosa Humanitas, est quasi Luna, & lu-
men secundarium, oblectans etiam ocu-
los corporum beatorum. De quo rursus
dilectus Christi Discipulus: *l. c. Civitas*
(cœlestis) non eget sole & luna; sed lucer-
na ejus est Agnus, Lucerna, sed omnino
magna, lucerna fulgidissima, mille soli-
bus ac lunis rutilantior. Christus enim,
etiam quæ Homo, est lux splendidissima;
lux cœli, lux mundi, lux Angelorum, lux
*Sanctorum: lux quæ non tantum *illumi-**
nat omnem hominem venientem in hunc
mundum. Joan. c. i. verum etiam omnes
intrantes in regnum cœlorum.

III. Lux hæc *Increata & Participata,*
ubi fulguraverit coruscationes suas de
sublimi, penetrantes cordium nostro-
rum intima: mox tenebras eorum expel-
lit, ea purificat, lætificat, atque disponit;

60 *Domus aternitatis. Consideratio*
ut quod hîc videmus per speculum in æ
nigmate; ibi videamus facie ad faciem,
O quas tibi Domine propterea obliga-
mur referre grates! Fulgura, obsecro,
fulgura, nôlque purifica & apta, ut ad
visionis tuæ gloriam pertingere merea-
mur! cujus tanta est voluptas, dignitas
& felicitas, ut, teste Venerabili Beda,
quotidie nos oporteret tormenta perferre
si ipsam gehennam, parvo tempore tolera-
re, ut Christum videre digni esse possemus,
in gloria venientem, & sanctorum ejus nu-
mero sociari, nonne dignum esset, pati om-
ne quod triste est, ut tanti boni, tantaq; glo-
ria participes haberemur? Serm. 2. de om.
Sanctis.

Suspiria amorosa.

O Claritas Jesu mei circumfulge me
O lux theandrica, lux increata &
participata, illucesce, quæso, tenebrico-
sæ animæ meæ! eamque cum potentis
suis illustra, clarifica & lætifica. Faceffite
procul Solis, Lunæ & stellarum lumina,
radiósq; vestros atro peplo obnubite.
vestra enim lux cum Redemptoris mei
splen-

Aprilis 15.

61

splendoribus comparata, mera nox est. Veluti sole lucente non comparent minora sidera, sic ad Christi lucem, lux creaturarum se occulit, & lux major minorem opprimit. O Jesu sol fulgidissime, emitte lucem tuam & veritatem tuam in me! *Dulcissime, pulcherrime, quando videbo te? Quando apparebo ante faciem tuam? Quando satiabor de pulchritudine tua? Quando educes me de carcere hoc tenebroso, ut confitear nomini tuo, ita ut deinceps non compungar.* S. Aug. med. c. 37.

CONSIDERATIO VI.

Visus Beatæ æternitatis.

Oculus non vidit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum. I. Corinth. c. 2. 9.

16. Aprilis.

I. **C**onsidera, quomodo Doctor Gentium beati illius regni venustate; elegantia, Majestate & immensitate conspectâ, adeò obstupefactus remanserit, ut verba non reperiret, quibus à se visa declararet; sed tantùm exclamaret: *Nec*

o c h.